England/Nordfrankreich, um 1170/1190

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=128
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

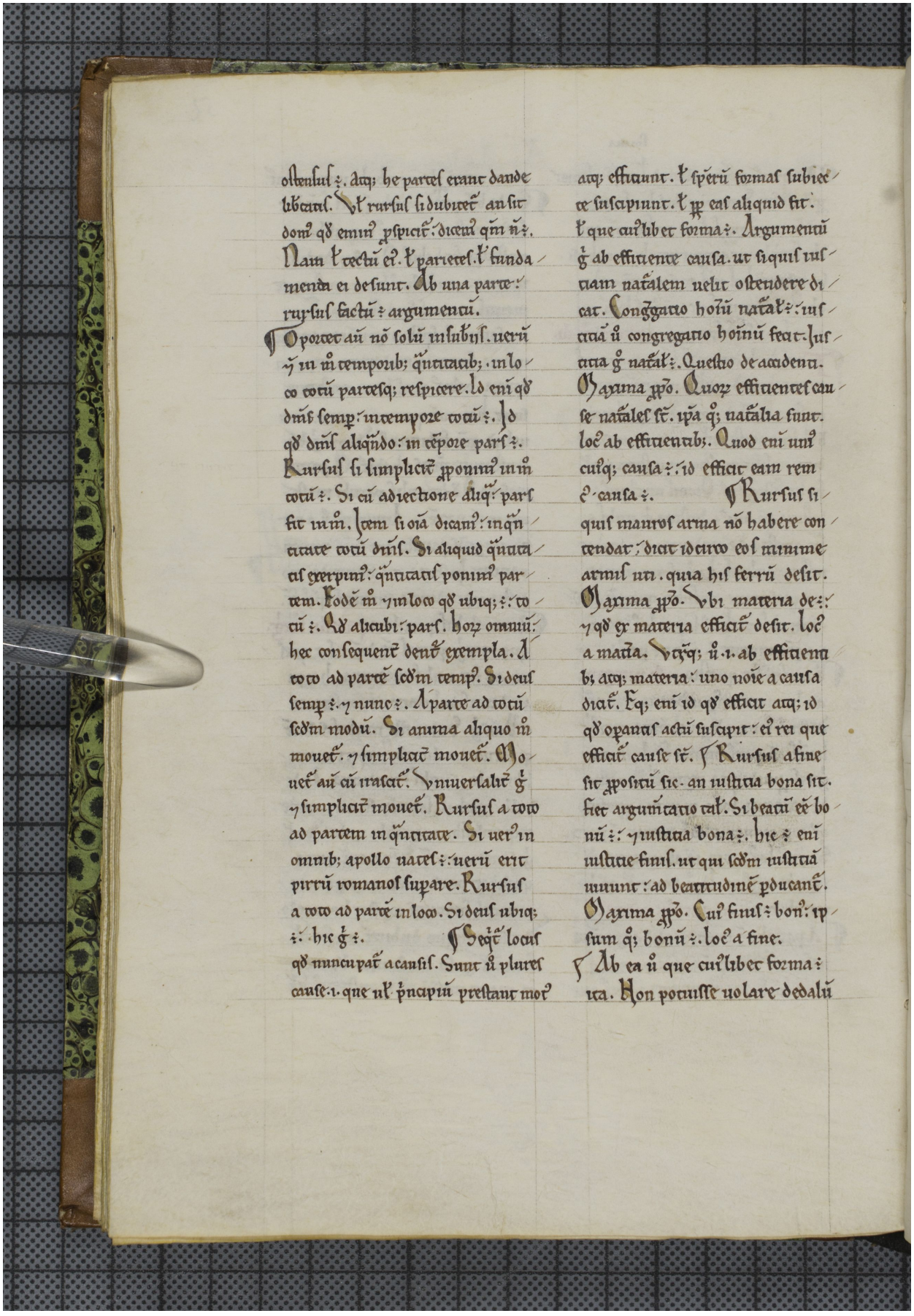

ostensus ÷. atq; he partes erant dande
libertas. Vt rursus si dubitet an sit
dom' qđ omn' ꝑspicit' dicem' qm̃ nō ÷.
Nam t rectū ei. t parietes. t funda
menta ei desunt. Ab una parte ÷
rursus factū ÷ argumentū.
¶ Oportet aũ nō solū in subꝫs. uerū
ꝫ in ū temporib; quantitatib; ÷ in lo
co totū partesq; respicere. Id enī qđ
dñs semp ÷ in tempore totū ÷. Id
qđ dñs aliq̃ndo ÷ in tēpore pars ÷.
Rursus si simplicit' ꝓponi' in ū
totū ÷. Si cū adiectione aliq̃ ÷ pars
sit in ū. Item si ita dicam' ÷ in qn
titate totū dñs. Si aliquid q̃ntita
tis exterpim' ÷ q̃ntitatis ponim' par
tem. Eodē ū ꝙ in loco qđ ubiq; ÷ : to
tū ÷. Qđ alicubi ÷ pars. Hoꝝ omniū ÷
hec consequent' denot' exempla. A
toto ad partē sēm tempꝰ. Si deus
semp ÷ ꝙ nunc ÷. A parte ad totū
sēm modū. Si anima aliquo ū
movet'. ꝙ simplicit' movet'. Mo
vet' aũ cū irascit'. Vniuersalit' ꝙ
ꝙ simplicit' movet'. Rursus a toto
ad partem in q̃ntitate. Si uer' in
omnib; apollo natet ÷ : uerū erit
pirrū romanos superare. Rursus
a toto ad partē in loco. Si deus ubiq;
÷ : hic ꝙ ÷. ¶ Seqt' locus
qđ nuncupat' a causis. Sunt ū plures
cause .i. que ul' ꝓpriū prestant mot'
atq; effiuunt. t spēm formas subiec
te suscipiunt. t ꝑ eas aliquid fit.
t que cui libet forma ÷. Argumentū
ꝙ ab effitiente causa. ut si quis nat
tam natalem uelit ostendere di
cat. Congregatio hoīm natal' ÷ : nas
cnā ū congregatio hoīm fecat' sus
cita ꝙ natal' ÷. Questio de accidenti.
Maxima ꝓpō. Quoꝝ effitientes cau
se natales sūt. ipa q; natalia sunt.
loc' ab effitientib;. Quod enī uni
cuiq; causa ÷ : id efficit eam rem
ꝙ causa ÷. ¶ Rursus si
quis maiores arma nō habere con
tendat : dicat id eis eos minime
armis uti. quia his ferrū delit.
Maxima ꝓpō. Vbi materia de ÷ :
ꝙ qđ ex materia efficit' delit. loc'
a materia. Vtrūq; ū .i. ab effitienti
bꝫ atq; materia : uno noīe a causa
dicat'. Eq; enī id qđ efficit atq; id
qđ opantis actū suscipit : ei rei que
efficit' cause sūt. ¶ Rursus a fine
sit ꝓpositū sic. an iustitia bona sit.
fiet argumentatio tal'. Si beatū ēt bo
nū ÷ : ꝙ iustitia bona ÷. hic ÷ enī
iustitie finis. ut qui sēm iustitiā
uiuunt : ad beatitudinē ꝓducant'.
Maxima ꝓpō. Cui finis ÷ bon' : ip
sum q; bonū ÷. loc' a fine.
¶ Ab ea ū que cui libet forma ÷
ita. Non potuisse uolare dedalū